

[Carsten Raft.]

området og i en anden til landet, hvorefter postbuddet kom og tømte det hele ud i samme sæk; så gik den rationalisering fløjten. Jeg tror ikke, der er meget rationalisering i det. I forvejen må brevene sorteres, og det er uhyre nemt at se, om portoen er rigtig.

Den rationalisering, der her er tale om, koster selvfølgelig også noget. Her vil jeg, som ikke har siddet i udvalget, gerne spørge — jeg vil ikke sige det så beklagende som det ærede medlem hr. Rager —: er det ikke rimeligt, at folketinget og dermed offentligheden oplyses om, hvad den rationalisering, man nu vil lave, ensidigt koster byområdernes befolkning?

Alfred Jensen: Det, der kalder mig op, er en bemærkning fra det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen om, at udvalget stod over for at skulle skaffe 10 mill. kr. til ministeren for offentlige arbejder. Jeg forstår ikke den problemstilling. Da vi i sin tid diskuterede spørgsmålet om begrænsning af købekraften, var partiet venstre ikke med i disse betragtninger, men afviste, at man gik den vej. Dette lovforslag er imidlertid et led i bestræbelserne for at begrænse befolkningens købekraft, og nu står altså det ærede medlem som ordfører for sit parti og taler om, at udvalget stod over for at skulle skaffe 10 mill. kr.

Af det regnskab, vi har fået udleveret for forrige finansår, fremgår det, at der var 25 mill. kr. i overskud på postvæsenets regnskab. I det fremsatte finanslovsforslag er der beregnet et overskud på 22 mill. kr. Jeg ved meget vel, at der kan komme ændringer i det budget, der her er opstillet, al den stund der kan komme forøgede udgifter, men der er ikke nogen særlig begrundelse for, at udvalget skulle skaffe 10 mill. kr. Der er dækning for de omkostninger, som postvæsenet har, og når man har indladt sig på at søge frem til 10 mill. kr., kan det udelukkende have det formål at skære købekraften ned.

Vi kan ikke godkende, at folketinget har stået over for et problem her. Man kunne roligt i denne samling, ligesom man gjorde i forrige samling, have afvist ministerens ønske om at få de 10 mill. kr.

Rager: Jeg bliver nødt til at gentage noget af det, jeg sagde i min første tale, fordi dels den højtærede minister for offentlige arbejder, dels det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen har moret sig med at bruge den sædvanlige metode, når de vil imødegå noget, at dreje de udtalelser, man er kommet med, lidt, for så kan de imødegås, og eventuelt kan der kastes et lidt latterligt skær over dem. Nå, når man er vant til at debattere lidt, tager det jo ikke så meget på én, men det er egentlig lidt synd for dem, der bruger den metode.

Den højtærede minister mente, at jeg var generet af 3-4 postombæringelser om dagen. Det er en fuldstændig misforståelse. Jeg oplyste ministeren om, at der ingen post var kommet, når jeg gik hjemmefra om morgenen, og når jeg så kom hjem ved 16³⁰-tiden, kunne det være mig fuldkommen ligegyldigt, om der havde været 1, 2, 3 eller 4 ombæringelser i den tid. Har det noget som helst at gøre med, at jeg skulle være generet deraf? Hvad er det for en manér at anvende i en diskussion? Er det en form, der er den højtærede minister værdig? Næh, den højtærede minister skulle hellere undersøge, i hvor høj grad man kan reducere postombæringelserne i byen uden at genere folk.

Udvalgets ærede ordfører talte om, at det ville ikke være behageligt for forretningerne; men der er ingen, der siger, at man skal have samme antal ombæringelser i forretningskvarterer og beboelseskvarterer. Der er måske kvarterer i Københavns bykerne, hvor det er naturligt at have mange ombæringelser, men der er måske også distrikter i København, hvor det er ganske latterligt, at man har det. Den forklaring, at det skulle være en yderligere belastning for postvæsenets udgifter, at der er en del mennesker, der selv